

STS de 11 de desembre de 2025, recurs 6359/2024

Carrera professional del personal sanitari. Extinció de responsabilitat per la pèrdua de la condició de funcionari de carrera, arxiu del procediment i manca de consideració de l'Administració com a part interessada (accés al text de la sentència)

El Tribunal Suprem es planteja si els serveis prestats per un infermer en un centre sanitari privat concertat amb el Servei Canari de Salut poden computar-se a efectes de carrera professional dins del sistema sanitari públic.

Cal recordar que en barems de mèrits s'han compatibilitzat mèrits, i fins i tot en determinats casos de triennis o antiguitat davant de situacions assimilables. Ara bé, el cas d'una carrera professional és diferent.

El Tribunal Suprem reconeix que s'ha admès, en alguns casos, la valoració de serveis prestats en centres privats o concertats i que a efectes de triennis, també s'han reconegut serveis en centres privats quan concorrien elements d'integració funcional intensa o bé la naturalesa pública del servei, com ara el MIR en centres concertats o mutualitats amb concessió administrativa es donava.

No obstant això, el Tribunal Suprem considera que la naturalesa legal de la carrera professional és diferent.

L'art. 41 de la Llei de Cohesió i Qualitat del SNS, així com els arts. 37 i 38 de la LOPS i l'art. 40 de l'Estatut Marc (LEM) assenyalen que la carrera professional està estretament vinculada a l'organització sanitària pública concreta on el professional presta serveis i que en qualsevol cas només s'admet el còmput de serveis fora d'aquesta organització en supòsits expressament previstos per la llei, ja siguin serveis especials, homologacions entre serveis de salut o altres situacions, però no necessàriament en centres privats encara aquests que siguin concertats.

El Tribunal Suprem considera que una carrera professional contempla dues finalitats essencials. Per una banda la d'incentivar i fidelitzar els professionals dins del sistema sanitari públic i per l'altra millorar la gestió i la qualitat assistencial de les institucions públiques.

Permetre computar serveis en centres privats en termes de carrera professional pot desvirtuar aquest incentiu, donar peu a un tracte equivalent injustificat entre qui ha exercit sempre en el sector públic i qui no, i a més, contradiu la lògica compensatòria de la carrera professional.

La carrera professional és un sistema d'avaluació progressiva, el qual a diferència de l'antiguitat, no és només per còmput o permanència, sinó que precisa i exigeix avaluacions successives i favorables per òrgans avaluadors degudament capacitats, acreditats i contrastats com a comitès propis de cada centre públic.

En la carrera es valoren resultats assistencials, indicadors de qualitat i altres d'específics, així com la implicació en la gestió clínica. És a dir progressió, qualitats, desenvolupament, millora, etc.

Això fa que el tractament no pugui ser el mateix que en el cas de serveis prestats o mèrits en centres privats els quals puguin ser homologables automàticament, així com tampoc pot ser possible en el cas que un centre privat disposi de mecanismes interns similars.

L'art. 38.2 LOPS preveu carreres professionals en centres privats, però aquestes no són obligatòries, no estan pensades per a la seva homologació automàtica amb el sector públic.

Tanmateix, respecte els centres privats hi ha una absència d'integració orgànica dels centres com a centres concertats. No estan integrats orgànicament al Sistema Nacional de Salut, ni el seu personal passa a formar part del mateix.

Una cosa és l'exercici de funcions anàlogues, similars o les mateixes en termes de còmput de mèrits, i l'altra l'avaluació en clau de progressió professional dins una organització, o en aquest cas una Administració pública.

A més, en el cas concret de la sentència, la normativa autonòmica específica, la qual es concreta en el Decret 129/2006 de Canàries, estableix que només computa, a efectes de carrera professional, el temps prestat en institucions integrades orgànica i funcionalment al Sistema Nacional de Salut, cosa que no és el cas de la part interessada, l'infermer de l'Hospital San Roque Maspalomas. Les situacions assimilades funcionalment no inclouen el treball en centres privats concertats.

Finalment el Tribunal Suprem resol i estableix com a doctrina que **els centres sanitaris privats concertats no poden considerar-se integrats en el Sistema Nacional de Salut, pel sol fet del concert, a efectes de computar els serveis prestats en aquests centres per a la carrera professional del personal estatutari.**

Aquesta sentència reforça una interpretació estricta i finalista de la carrera professional sanitària indicant que és un dret associat estructuralment al sistema públic, el qual no és extensiu ni per analogia al sector privat, encara que existeixi un concert assistencial.